

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124202277
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124202277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci navrhovateľa Z. Č., J. XX.XX.XXXX, Y. G. Š. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou VaĽo & Partners s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, 080 01 Prešov, proti manželke navrhovateľa, ktorá na rozvod nepodala D. Č., J. XX.XX.XXXX, Y. G. Š. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpenej JUDr. Petrom Troščákom, advokátom so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom J. Č., J. XX.XX.XXXX M. O. Č., J. XX.XX.XXXX, zastúpených v konaní opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29P/66/2024-723 zo dňa 03.03.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II., III., V., VIII., IX., X. a XI.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 18.03.2024 žiadal rozviesť jeho manželstvo s manželkou a na čas po rozvode upraviť pomery k maloletým deťom J. a O. tak, že ich žiadal zveriť do striedavej osobnej starostlivosti v 2-týždňových intervaloch.

Manželka navrhovateľa vo svojom prvom vyjadrení s návrhom na rozvod súhlasila a navrhla zveriť maloletých do striedavej osobnej starostlivosti a určiť výživné na J. vo výške 800 € a na maloletého O. vo výške 400 €.

Opatrovník na poslednom pojednávaní vzhľadom na situáciu navrhol zveriť deti do striedavej osobnej starostlivosti a rodičom, ako aj deťom nariadiť výchovné opatrenie.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pod spisovou značkou 29P/66/2024-723 dňa 03.03.2025 rozhodol tak, že:

„I. Manželstvo účastníkov Z. P., nar. XX.XX.XXXX a D. P., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v K., ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu K., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a.

II. Na čas po rozvode z v e r u j e mal. O. P. do osobnej starostlivosti otca.

III. Styk maloletého O. s matkou n e u p r a v u j e.

IV. Maloletého J. P. z v e r u j e do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, v 2 týždňových intervaloch a to tak, že ako prvý je v zmysle tohto rozsudku povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť otec od piatka párneho kalendárneho týždňa, ktorý bude nasledovať po dátume nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že rodičia si budú dieťa odovzdávať v piatok v párných týždňoch a to v čase o 16.00 hod.

V. Otec je p o v i n ý maloletého v stanovenom čase prevziať pred bydliskom matky a matka j e p o v i n á maloletého prevziať v stanovenom čase pred bydliskom otca.

2 29P/66/2024

VI. Každý z rodičov j e p o v i n ý v stanovenom čase odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jeho osobnými vecami a riadne ho pripraviť.

VII. Obaja rodičia sú o p r á v n e n í a p o v i n í zastupovať obe maloleté deti a spravovať ich majetok.

VIII. Osobnú starostlivosť k maloletému J. počas vianočných sviatkov súd upravuje takto:

- každý párný kalendárny rok počas vianočných sviatkov starostlivosť bude zabezpečovať matka od 24.12. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 24.12. do 18.00 hod. a od 26.12. toho ktorého kalendárneho roka od 10.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod.,

- každý nepárny rok počas vianočných sviatkov od 25.12. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod a od 02.01. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 06.01. do 18.00 hod.,

-každý nepárny kalendárny rok počas vianočných sviatkov bude zabezpečovať otec osobnú starostlivosť o maloletého J. od 24.12. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 24.12. do 18.00 hod. a od 26.12. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod.,

- každý párný kalendárny roka počas vianočných sviatkov od 25.12. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 25.12. toho ktorého roka do 18.00 hod. a od 02.01. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 06.01. do 18.00 hod.

IX. Výživné sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti n e u r č u j e.

X. Matka je p o v i n á prispievať na výživu mal. O. sumou 100,00 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám otca, vždy do 15.dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva, opakovane do budúca.

XI. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 18, § 23, § 24 ods. 1-6, § 25 ods. 1-5, § 62 ods. 2 a 4 a § 75, ako aj podľa ustanovenia § 52 a § 58 Civilného mimosporového poriadku o trovách konania.

4. V predmetnom konaní mal súd za preukázané, že vzťah medzi účastníkmi je hlboko narušený a samotná komunikácia medzi nimi prebieha len ohľadom maloletých detí. Ani jeden neprejavil snahu o sanáciu samotného vzťahu. Na čas po rozvode bolo potrebné upraviť pomery k maloletým deťom J. a O.. Matka po vypočutí názorov svojich synov rozhodla prejavíť rešpekt voči ich rozhodnutiu a napriek jej vyjadreniu na referáte poradensko-psychologických služieb uviedla, že súhlasí so spoločnou osobnou starostlivosťou, ale len s určením výživného.

5. Po poslednom výsluchu maloletých detí mal súd za to, že nie sú stotožnené so striedavou osobnou starostlivosťou a naďalej preferujú spoločnú osobnú starostlivosť. Na poslednom pojednávaní však matka predložila vyjadrenie maloletého J., ktorý súhlasil so striedavou osobnou starostlivosťou v dvoj alebo trojtýždňových intervaloch. Vzhľadom k tomuto postoju a predchádzajúcemu vyjadreniu maloletého, ktorý vyslovene neodmietal striedavú osobnú starostlivosť, súd zveril maloletého J. striedavej osobnej starostlivosti v dvojtýždňových intervaloch. Po výsluchu maloletých zároveň došlo ku konfliktu medzi matkou a maloletým O., ktorý vyplynul z postoja matky vo vzťahu k osobnej starostlivosti a maloletý O. sa vyjadril, že k matke už nechce ísť. Z uvedeného dôvodu s poukazom na terajšiu situáciu súd rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal platením výživného vo výške 100 € mesačne.

6. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozhodnutia, pokiaľ matka tvrdila, že otec má nadštandardné príjmy ako podnikateľ a tiež že účelovo previedol svoj podiel v spoločnosti H. na svoju matku, konštatoval, že otec preukázal, že pre spoločnosť pracuje, avšak nemá prakticky žiaden príjem. Pritom jeho matka mu umožnila využívať výhody je spoločnosti, či už v súvislosti s bezplatnou donáškou jedla pre rodinu, platením mobilných telefónov, využívaním motorových vozidiel, ktorých leasing platí spoločnosť. Pritom poukázal súd na to, že jedno z motorových vozidiel využíva matka maloletých detí, ktorá si neplatí mobilný telefón, ani žiadne poplatky za užívanie motorového vozidla. Tak isto poukázal súd prvej

inštancie v odôvodnení rozhodnutia na súkromné výdavky, ktoré otec špecifikoval mesačne, a na ktoré využíva finančné prostriedky z účtu jeho matky, a to asi 2.500 € mesačne. Z týchto peňazí je hradená splátka hypotéky, spotrebný úver na nehnuteľnosť v BSM vo výške 1.450 €, na ktoré matka maloletých detí nijako neprispieva. Zároveň otec hradí poisťné na seba vo výške 129 € mesačne, ako aj na manželku a maloletých vo výške 33 €. Zároveň otec preukázal, že hradí väčšinu nákladov v súvislosti s údržbou nehnuteľností patriacich do BSM a väčšinu nákladov v súvislosti so zabezpečením potrieb maloletých detí. Podľa súdu nie je možné, aby za takejto situácie a za situácie, kedy tieto náklady hradí preukázateľne z finančných prostriedkov jeho matky, bolo možné z jeho strany určiť vyššie výživné u maloletého J. pre matku, ktorá má mesačný príjem viac ako 2.200 €, pričom za rok 2024 jej bol vyplatený daňový bonus, ako aj rodinné prídavky.

III. Odvolanie odporkyne - manželky navrhovateľa, ktorá na rozvod nepodala, vyjadrenie účastníkov konania

7. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletých detí, konkrétne voči výrokom II, III., V., VIII, IX a X., a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Odvolanie podala matka maloletých detí dňa 28.04.2025 prostredníctvom právneho zástupcu a k doplneniu došlo písomným podaním zo dňa 09.06.2025. Právny zástupca matky maloletých detí argumentuje v doplnenom odôvodnení odvolania tým, že rozsudok je nedostatočne odôvodnený, súd prvej inštancie sa nevysporiadal s podstatnými námietkami, ktoré matka prednášala v konaní pred súdom prvej inštancie. Poukázal pritom na nálezy Ústavného súdu III.ÚS 107/07 z 30.10.2007, I.ÚS 265/05 zo 14.09.2006, I.ÚS 33/2012 z 30.10.2012 a II.ÚS 410/06 z 02.08.2007 bez akýchkoľvek zdôvodnení použitia uvedených nálezov vo vzťahu k predmetnej veci.

8. Čo sa týka odvolania voči výrokom II. a III. o maloletom O., matka maloletých detí prostredníctvom právneho zástupcu poukazuje na to, že uvedené vyplýva a situácia je založená na poslednom konflikte matky s maloletým O., pričom návrh na rozvod podal otec, ktorý navrhol, aby obe deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti v 2-týždňových intervaloch. Zmena názorov detí vyplýva z dôvodu ovplyvňovania detí otcom podľa názoru matky.

Otec zmenil návrh striedavej osobnej starostlivosti po tom, čo navrhol spoločnú osobnú starostlivosť a nakoniec navrhol zverenie obidvoch detí do jeho výlučnej osobnej starostlivosti. Matka uvádza, že O. nikdy nechcel byť zverený do osobnej starostlivosti otca, avšak po tom, čo nastal konflikt medzi matkou a O., sa tento návrh zo strany otca zmenil. Matka argumentuje tým, že chcela, aby platili pravidlá určitého fungovania a nie benevolentný prístup tak, ako preferoval otec. Aj kolízna opatrovníčka navrhovala v konaní zveriť O. do striedavej osobnej starostlivosti. Matka maloletých namietala, že neurčenie styku s O. je neudržateľne neústavne a neprípustné, ide o neprípustný postup súdu prvej inštancie, pričom nikdy nechcela neupravenie styku. Ide podľa nej o nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na obsah ustanovenia § 35 Zákona o rodine. Bez splnenia podmienok v uvedenom ustanovení súd neupravil styk s maloletým O.. Poukázala pritom na rozhodnutie Okresného súdu Bardejov 16P/1/2023 z 09.04.2023 bez akýchkoľvek vysvetlení.

9. Odvolanie, čo sa týka výroku V., zdôvodnila matka maloletých detí tým, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, aby otec bol zaviazaný odovzdať deti v mieste bydliska matky a matka je povinná odovzdať deti v bydlisku otca. Návrh zo strany matky v odvolaní znel, že v rozsudku má byť uvedené, aby otec bol zaviazaný odovzdať deti pred bydliskom matky a matka je povinná odovzdať deti pred bydliskom otca.

10. Odvolanie, čo do výroku VIII., matka poukazuje a odôvodňuje tým, že navrhla počas vianočných sviatkov, že bude zabezpečovať otec osobnú starostlivosť o maloleté deti každý nepárny rok od 22.12. od 8.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. a každý párný rok od 30.12. od 8.00 hod. do 07.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod. Zároveň počas vianočných sviatkov bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti každý párný rok od 22.12. od 8.00 hod. do 30.12. do 8.00 hod. a každý nepárny rok od 30.12. od 8.00 hod. do 07.01. nasledujúceho roka do 8.00 hod.

11. V odvolaní, čo do výroku IX. poukazuje matka maloletých detí na príjmy otca a tvrdí, že otec klamal a zavádzal súd prvej inštancie o podnikateľských aktivitách s cieľom, aby sa vyhol plateniu výživného. Podľa matky užíva všetky výhody v spoločnosti V. U. J., H. a A. V.. Súd vyžiadala iba daňové priznanie, nie súvahy a účtovné závierky za roky 2022, 2023, pričom prevod nastal zo strany manžela na jeho

matku v roku 2019 a tento bol bezodplatný. Vyžiadať je potrebné zo strany súdu bankové výpisy od 01.01.2022 až doteraz podľa matky maloletých detí. Zároveň argumentovala tým, čo sa týka uvedeného výroku, že je podozrivé financovanie v spoločnosti H. a poukázala pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/107/2022 z 29.09.2022, ktorý sa týka úplne iného prípadu preukázania potencionálneho príjmu, pričom podľa matky otec maloletých detí dosahoval potencionálny príjem za uvedené obdobie vo výške 12.000 € mesačne. Otec bol už pred rokom 2019 úspešný podnikateľ. Zároveň poukázala v tejto časti odvolania na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/236/2018 z 20.02.2019 a navrhla vyžiadanie správ z katastra, ako aj z ODI PZ K. ohľadom motorových vozidiel, ktoré má otec maloletých detí v držbe.

12. Čo sa týka odvolania vo výroku X., vzhľadom k tomu, že maloletý O. mal byť zverený do spoločnej osobnej starostlivosti, je výrok o výživnom nezákonný a podľa matky nesprávny.

Návrh na rozhodnutie odvolateľky odvolacím súdom je zrušiť rozhodnutie prvej inštancie a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmeniť a vyhovieť jej návrhu zo dňa 03.03.2025.

13. Otec maloletých detí sa k odvolaniu vyjadril písomným podaním zo dňa 30.06.2025, kedy argumentoval tým, že odvolanie matky maloletých detí je nedôvodné a navrhol rozsudok v celom rozsahu ako vecne a právne správny potvrdiť.

14. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

15. Krajský súd v Prešove ako odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolane pripúšťa, s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po konštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP, a že odvolateľka použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom, s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania, s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch a podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP rozsudok potvrdil ako vecne správny a zákonný.

16. Odvolací súd sa vo všetkých výrokoch rozsudku stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia vo všetkých častiach samotného napadnutého rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd má za to, že dôvody, ktoré uviedla odvolateľka v odvolaní ohľadom zrušenia, resp. zmeny rozsudku, sa už súd prvej inštancie uvedenými dôvodmi zaoberal a v rozhodnutí súd prvej inštancie uvedené dôvody posúdil a v odôvodnení svojho rozhodnutia vyargumentoval. Súd prvej inštancie uviedol dôvody, prečo rozhodol tak ako bolo uvedené vo výrokoch I. až XI. rozsudku, pričom poukázal na všetky skutočnosti a dôvody, ktoré ho k tomuto rozhodnutiu viedli. Použil pritom argumentáciu Zákona o rodine, ako aj Civilného sporového poriadku.

17. Odvolací súd preto preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci, čo sa týka samotného konania pred súdom prvej inštancie, pretože nenašiel dôvod, prečo by sa mal odchýliť od záverov súdu prvej inštancie, a preto napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a na základe toho potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu okrem výroku I., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2025, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva uvedené argumenty.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia boli argumenty predstavené odvolateľkou v odvolacom konaní, ktoré bolo potrebné zo strany odvolacieho súdu posúdiť v danom konaní, najmä to, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na prípadné zrušenie, resp. zmenu vydaného rozhodnutia.

19. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci, všetky skutočnosti, ktoré boli predstavené odvolateľkou v konaní, ale aj tie skutočnosti, ktorými argumentovala v odvolaní, boli už posúdené súdom prvej inštancie na základe jednotlivých návrhov počas konania pred súdom

prvej inštancie zo strany navrhovateľky, ako aj zo strany odporcu. Zároveň odvolací súd konštatuje, že rozsudok na základe dostatočne zisteného skutočného stavu veci, z ktorého vyvodil súd prvej inštancie správny právny záver, aj následne správne odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 Civilného sporového poriadku.

20. Odvolací súd poukazuje na obsah príslušných ustanovení Zákona o rodine, podľa ktorých posúdil predmetnú vec a rozhodol predovšetkým v záujme maloletých detí na základe rozsiahleho dokazovania, z ktorého vyvodil správny právny záver. Argumentoval v prvom rade príslušnými ustanoveniami § 24 ods. 1 až 6 Zákona o rodine, pričom pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbal predovšetkým na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o malomletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie o malomletom dieťati domáhať aj na súde. Samozrejme súd prvej inštancie vychádzal z citovaných ustanovení Zákona o rodine, pričom mal na zreteli, že obidvaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zistené potreby dieťaťa. Z uvedeného rozsiahleho dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že je v najlepšom záujme maloletého O., aby maloletý O. bol zverený do osobnej starostlivosti otca vzhľadom na posledné závery a rozpor medzi ním a matkou. Maloletý J. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom bolo určené výživné v prospech maloletého O. vo výške 100 € mesačne a na maloletého J. nebolo určené výživné, nakoľko sa nachádza v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd prvej inštancie predovšetkým vychádzal zo súčasnej situácie, kedy medzi otcom a matkou maloletých detí došlo k viacerým stretom a nezrovnalostiam, čo sa týka samotnej výchovy a zverenia maloletých synov do spoločnej osobnej starostlivosti, respektíve striedavej osobnej starostlivosti a nakoniec do výlučnej starostlivosti otca.

21. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré de facto uviedla odvolateľka v odvolaní, nakoľko ohľadom samotného výroku II. a III. o malomletom O. aj samotná matka uvádza v odvolaní, že výsledok súdu prvej inštancie a následné rozhodnutie o zverení do výlučnej osobnej starostlivosti otca bolo založené na poslednom konflikte matky, kedy sa samotný maloletý O. vyjadril a nechcel, aby bol zverený do starostlivosti matky. Išlo o vyjadrenie XX-ročného dieťaťa, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu vie rozoznať, na základe čoho sa tak rozhodol, že odmietol ísť do starostlivosti matky a žiadal, aby bol zverený do starostlivosti otca.

Čo sa týka striedavej osobnej starostlivosti maloletého J., tento vzhľadom na diagnózu, ktorá mu bola diagnostikovaná, bol súdom prvej inštancie zverený do striedavej osobnej starostlivosti, pričom súd prvej inštancie v plnom rozsahu vzal na vedomie závery a konzultácie psychológa, pričom s malomletým má byť nastavená forma starostlivosti tak, že môže v domácnosti každého z rodičov tráviť čas na základe vlastného uváženia a verbalizovať nespokojnosť s prípadným presným časovým obmedzením. Samotný J. sa vyjadril, že súhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou v dvoch až troch týždňových intervaloch, čo akceptovala aj matka na poslednom po pojednávaní.

22. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že pokiaľ sa matka v odvolaní dožadovala, aby bolo rozhodnuté v rámci podaného návrhu na poslednom pojednávaní, kedy žiadala, aby boli obe deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti a zároveň určené výživné na každého z nich po 300 €. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie posúdil všetky okolnosti, ktoré nastali na uvedenom pojednávaní po samotnom vyjadrení tak matky, ako aj právneho zástupcu matky a otca, ako aj právneho zástupcu otca, ktorí uviedli a presne špecifikovali návrhy na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Matka aj napriek tomu, že jej O. vynadal, trvala na striedavej osobnej starostlivosti aj u neho, avšak súd po tom, ako právny zástupca matky uviedol, že navrhuje maloletého O. zveriť do osobnej starostlivosti otca a J. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a pritom určiť výživné po 300 € podľa tabuľkového výživného a prázdniny ponechať na dohode detí a rodičov pol na pol u obidvoch rodičov rozhodol. Súd prvej inštancie vychádzal jednoznačne z uvedených návrhov, pričom, čo sa týka návrhov otca, tento najskôr navrhoval 24.02.2025 spoločnú osobnú starostlivosť, respektíve zverenie do jeho výlučnej starostlivosti a styk s matkou neupravovať, ponechať na dohode maloletých s matkou. Na pojednávaní 03.03.2025 právny zástupca otca, ako aj samotný otec argumentoval tým, že došlo ku konfliktu matky s O., preto navrhol O. zveriť do svojej osobnej starostlivosti a J. do striedavej starostlivosti oboch rodičov, pričom výživné ponechal na určenie súdu, ale nežiadal vysoké výživné.

23. S dôrazom na zistenie príjmov tak u otca, ako aj u matky, vychádzal súd prvej inštancie predovšetkým z príjmu matky vo výške 1.527 € mesačne + 680 € invalidný dôchodok + daňový bonus a prídavky na deti, ktoré mesačne poberala matka vo výške 400 €, a z príjmu otca príjmy vo výške 700 € z nájmu. Súd správne pritom vyhodnotil aj všetky výdavky, ktoré na strane otca boli preukázané, hradené ním cez spoločnosť H., ktorého konateľom je výlučne matka otca maloletých detí. Otec je vyplácaný mesačne určitou sumou, ktorá mu ide z účtu spoločnosti na jeho účet. Z tejto sumy platí všetky výdavky tak na hypotekárny úver, na spotrebný úver, ako aj všetky výdavky na maloleté deti, čo sa týka oblečenia, stravy, krúžkov, zabezpečenia školného atď...

24. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu v celom rozsahu konania pred súdom prvej inštancie postupoval v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine, nevybočil z možnej tolerancie, čo sa týka preukázania samotného príjmu na strane matky, ako aj otca, a nevybočil ani z dosahu starostlivosti tak matky, ako aj otca o maloleté deti. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že matka maloletých detí sa odsťahovala v roku 2023, od kedy je sama, stará sa o maloletých synov v obmedzenom rozsahu, pričom sama využíva motorové vozidlo Y., ktoré je vo vlastníctve leasingovej spoločnosti a leasing platí spoločnosť H.. Zároveň využíva aj mobilný telefón, ktorý je platený spoločnosťou H.. Všetky tieto skutočnosti súd prvej inštancie zvažil a s poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 62 ods. 4, ako aj § 75 ods. 1 Zákona o rodine, určil rozsah vyživovacej povinnosti, ako aj vyhodnotil mieru starostlivosti o maloleté deti zo strany matky, ako aj otca. Správne a v súlade so Zákonom o rodine, ale predovšetkým v súlade s najlepším záujmom detí, na čas po rozvoďte upravil pomery obidvoch rodičov k maloletým deťom, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, konkrétne vo výroku II., III., V., VIII. IX. a X. predmetného rozsudku.

25. Odvolací súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia Zákona o rodine, ako aj na základe vykonaného dokazovania s poukazom na obsah samotného dokazovania a odôvodnenia rozhodnutia dospel jednoznačne k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, zákonné. Čo sa týka samotného príjmu otca, tento bol posudzovaný v rozsiahlom dokazovaní súdom prvej inštancie a návrhy odvolateľky v konaní neboli akceptované súdom prvej inštancie, nakoľko vykonal súd v rozsahu potrebnom na určenie samotného výživného, ako aj rozsahu nárokov zo strany matky maloletých detí, ktorá žiadala výživné aj napriek tomu, že by boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti vo výške 300 € na každé dieťa, ako nedôvodný, nakoľko považoval návrhy za nedôvodné.

26. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd argumentuje, že samotné odvolacie dôvody, ktoré sú predmetom odvolacieho konania, s týmito sa už vysporiadal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, keď na základe rozsiahleho dokazovania dospel k záverom, ktoré sú predmetom výrokov I. až X. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Zároveň v celom rozsahu argumentuje odvolací súd tým, že 03.03.2025 došlo k návrhom, ktoré boli zo strany súdu prvej inštancie akceptované a o týchto bolo bezpochyby rozhodnuté v súlade s najlepším záujmom detí podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

27. Čo sa týka dôvodov odvolacích námietok odvolateľky, tieto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, pretože sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré by v konaní ovplyvnili samotné rozhodnutie súdu prvej inštancie, respektíve spôsobili to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd zruší, respektíve zmení tak, ako to navrhovala odvolateľka v odvolacom petíte.

28. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu sa vysporiadal s podstatnými dôvodmi, ktoré uvádzala odvolateľka v odvolaní a tieto sú obsahom rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol na základe príslušných ustanovení Zákona o rodine a odvolací súd sa v plnom rozsahu s dôvodmi, ktoré sú uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, stotožnil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP.

29. Preto odvolací súd s poukazom na všetky uvedené skutočnosti, ktoré boli preukázané v konaní pred súdom prvej inštancie, po stotožnení sa s uvedeným právnym záverom súdu prvej inštancie a s poukazom na dôvody, ktoré uviedol v rozhodnutí súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, s týmito sa stotožnil a čo sa týka samotného rozhodnutia, považuje rozhodnutie za vecne správne a zákonné, preto za daného stavu a na základe už skutočností uvedených súdom prvej inštancie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne a zákonné potvrdil.

30. Odvolací súd vzhľadom na priebeh celého konania je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal, zistil skutkový stav predloženými návrhmi účastníkov konania, pričom vydal rozhodnutie, ktoré náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 220 CSP s dôrazom na to, že z vykonaného dokazovania dospel na základe dostatočne zisteného skutočného stavu k správnym právnym záverom, na ktoré aj vo svojom rozhodnutí poukázal.

31. K samotným dôvodom súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že základným východiskom pri rozhodovaní súdu, zohľadňujúcim právo rodiča na starostlivosť o dieťa a zároveň právo na rodinný život by mala byť premisa, podľa ktorej na starostlivosť o deti majú zásadne rovnaké právo obaja rodičia.

32. Po rozvoze rodičov na dieťa výchovne pôsobí zásadne rodič, ktorý má dieťa zverené do osobnej starostlivosti, avšak rovnako na dieťa môže pôsobiť aj druhý rodič formou priameho, či nepriameho styku. Ďalšou formou starostlivosti je striedavá starostlivosť, ktorá funguje pokiaľ je v záujme maloletého dieťaťa ako zachovanie práva dieťaťa na vzťah k obidvom rodičom.

33. Uvedené formy starostlivosti by mali vziať obidvaja rodičia za základ ďalšieho fungovania ich vzťahov k obidvom maloletým deťom pochádzajúcich z manželstva.

34. Pritom je dôležitým faktorom vzťahu a výchovy aj materiálne zabezpečenie maloletých detí či už formou určeného výživného alebo výkonom osobnej starostlivosti v takom smere, aby svojim deťom zabezpečili životnú úroveň, (v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine) na ktorú majú právo.

35. Na toto všetko majú povinnosť obidvaja rodičia do budúca prihliadať a vzájomné spory dať do úzadia a to predovšetkým bez asistencie tretích osôb v prospech svojich synov J. a O..

36. S poukazom na uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd aj o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 52 CMP, nakoľko nedospel k záveru, aby niektorý z účastníkov konania preukázal odôvodnený nárok na ich náhradu.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3 : 0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).